

[Finansministeren.]

der hensyn til den lovgivning, vi har. Her har vi jo et klart eksempel på, at der vedtages en lov i folketinget, som for så vidt, selv om datoerne er rigtige nok, har en tilbagevirkende kraft.

Der kan være modsatte situationer, hvor det ud fra en rimelighedsbetragtning kan være rigtigt at fastsætte en dato, som ligger forud for lovens ikrafttræden. Jeg skal ikke her fordybe mig i det; jeg ville bare gerne fremsætte disse almindelige betragtninger. Jeg tror ikke, at man, når det drejer sig om skattelovgivning, med rimelighed kan bruge de almindeligt gældende principper for spørgsmålet om tilbagevirkende kraft. Det er muligt, at man skulle prøve engang at kulegrave det spørgsmål.

Så var der spørgsmålet om aktieselskabsbeskatningen eller særlig indkomstskat ved aktiesalg og spørgsmålet om denne beskatnings ligestilling med særlig indkomstskat ved salg af fast ejendom. Jeg synes slet ikke, man kan bruge det eksempel. Det er rigtigt, som det allerede har været anført heroppefra, at der inden for loven om særlig indkomst er så stor forskel mellem beskatningen af fast ejendom og beskatningen i øvrigt af særlig indkomst, at det ikke er fast ejendom, man skal sammenligne med, når man skal vurdere, om det, der foreslås her om beskatningen ved salg af aktier, er rigtigt eller forkert. Det, man skal sammenligne med, er jo alle de andre mange områder inden for lovgivningen om særlig indkomst, hvor man har 30 pct.s reglen, og det forekommer ikke helt rimeligt, at man har 20 pct. beskatning ved salg af aktier, men 30 pct. i en hel stribe af andre tilfælde. Det er det, jeg tænker på, når jeg taler om ligestilling.

Jeg vil også gerne sige til hr. Haunstrup Clemmensen, at jeg ikke synes, disse eksempler var særlig relevante; alle andre betaler da også formueskat. Det er ikke noget specielt for dem, der ejer en aktie, at de har betalt formueskat. Det gælder da alle andre, sådan at der faktisk er tale om at ligestille den indtægt, man har ved at sælge en aktie, hvor der er tale om en værdistigning, med andre indtægter. Det har også været diskuteret igennem mange år, hvorvidt en sådan værdistigning var en indtægt, og hr. Haunstrup Clemmensen kender denne dis-

kussion om, hvorvidt det er en indtægt eller ikke er en indtægt. Man er faktisk ikke nået til vejs ende med disse teoretiske diskussioner om, hvorvidt det er en formuebevægelse eller en indkomstbevægelse, men man er da nået så langt, at man erkender, at der i det samfund, vi lever i i dag, med desværre stadige prisstigninger og værdistigninger er mange mennesker, som får en uberettiget indkomstforøgelse igennem værdistigningerne, og derfor må det være rimeligt, at disse værdistigninger også bliver beskattet som indkomst. Her har vi altså foreslået, at man beskatter dem som særlig indkomst med de 30 pct., og det mener jeg altså er det rigtige også i dette tilfælde.

(Kort bemærkning).

Ib Thyregod: Åh, det var blot en bemærkning i anledning af princippet om tilbagevirkende kraft. Jeg synes ikke helt, man kan sidestille udskrivningsloven med de tilfælde, vi taler om her. Det er jo klart, at vi alle sammen skal betale skat efter det forbrug og de udgifter, staten har haft, og det kan man først gøre på et sent tidspunkt.

Udskrivningsloven må derfor komme på et sent tidspunkt og fastsætte skalaerne for den skat, som skal betales, og i øvrigt de nærmere regler. Det, der er tale om her, er, at man skærpende giver en lov tilbagevirkende kraft eller giver den virkning fra et tidligere tidspunkt med hensyn til forhøjelsen af en afgift. Det er en anden form end den, som udskrivningsloven bygger på. Jeg skal i øvrigt ikke gå nærmere ind herpå, men blot pointere, at jeg mener, der er en afgørende forskel.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.